

նիւթական և բարոյական օգնութիւն պիտի ջանայ հասցնել հայ արկածեալներին:

Հիմնում է Փարիզի մէջ հայկական միթանգարան ու հայկական մեծ մատենադարան, ուր պիտի հաւաքուին հայերէն լեզուով երկացող բոլոր լրագիրներ, գրքեր, հին ձեռագրեր, և օտար լեզուներով Հայոց մասին լոյս տեսած բոլոր հրատարակութիւններ:

Աշխատում է հիմնել Փարիզի մէջ գիշերօթիկ միջնակարգ կոլլէժ-վարժապետանոց:

Հիմնում է «Համազգային ֆօնդ» (fonds), որ պիտի պահուի ևրոպական մի մեծ դրամատան մէջ ըստ որոշման ընդհ. ժողովին:

«Միութիւնը կազմակերպւում է այսպէս».—

Անդամակցում է ամեն հայ ու հայունհի Տարեկան անդամավճարն է 10 ֆրանկ (3-75 կ). «ժառանգ» անդամ լինել ցանկացողը վճարում է միանուագ 250 ֆր. «Բարերար անդամը» վճարում է 2500 ֆր.: «Պատուի անդամ» կոչւում են հայ օտարազգիք, որոնք կարևոր աջակցութիւն են նուիրում ընկ. նիւթական ու բարոյական բարգաւաճման:

Նուէր ընդունում է՝ թէ գումարով և թէ հին ձեռագրեր գեղարուեստ. իրեր, հին դրամներ և այլն և այլն:

Տնօրէն խորհուրդը, որ վարում է ընկ. գործեր, բաղկանում է 7 անդամից, Ատենապետ, փոխ-Ատենապետ, Ատենադպիր, գանձապահ և երեք խորհրդական անդամ:

Առաջին տնօրէն խորհուրդը հիմնադիր ընդհ. ժողովից ընտրուած է հետևեալ կերպով.—պ. պ. Ներսէս խան Ներսէսեան, ատենապետ. Շիրվանզադէ, փոխ-ատենապետ, Համբարձում Մելիքեան, Գանձապահ, Ա. Զօպանեան, ատենադպիր, բժշկապետ Աւետիք Բաբայեան, Յ. Իսկենդեր և Մ. Յովակիմեան:

«Միութիւնը» ունի իւր ընդ. ժողովը, Ժամանակ մասնախմբեր ուրիշ հայաբնակ քաղաքների մէջ:

Կ. Պօլսից մեզ գրում են.

«... Ամենէն ցաւալին, վտանգալին ու ահեղին մեր ներքին խռովութիւններն ու երկպառակութիւններն ձն, որ կործանարար են մեր աղջային գոյութեան: Չարաբաստիկ վիճակ. Հայ տղայք, Հայ աշակերտք Հայ վարժարանաց կապը»

տամբին այդ վարժարաններու և նոյն իսկ իրենց անձերու գոյութիւն տուող Հայ կրօնին և Հայ եկեղեցւոյ դէմ: Այն շատ զարհուրելի է և շատ վտանգաւոր. բայց ես կարծեմ թէ աշակերտք այնչափ յանցաւոր չեն, որչափ նոցա դասատուներն և մի քանի զէվզէկ հոգեորականներն որ ինքզինքնին լուսաւորեալ ցուցանել կուզեն անկրօնութեան աղօս և աղտոտ լոյսերով... Այդ անլոյս աչքեր չեն տեսներ որ՝ աշխարհի մէջ առաջին համարուող ազգ մը, Թագաւորութիւն մը կայ, որ իւր բոլոր զօրութիւնն ու կարողութիւնը իւր Քրիստոնէական կրօնին կը պարտի, հաւատարիմ ծառայութեամբ առ Աստուած և առ ընդհանուր մարդկութիւնն, Անգլիացին է այդ ազգը, որ Զերմեռանդ աստուածապաշտութեամբ իւր դպրոցներն ու վարժարաններն, հեմաւրաններն ու համալսարաններն ունի, և կրօնական կրթութեան հետ գիտութեան ամեն ճիւղերու մէջ կը յառաջագիմէ:

Նս այս կողմ ամի մը ժողովուրդ, ցրուած աշխարհի ամեն կողմ, աղքատ ամեն բանով, և աղքատացած վերահաս չարիքներով, օրըստօրէ կը թուլանայ իր հաւատքէն, իր եկեղեցիէն, և Աստուածապաշտութենէն, չեմ գիտեր անոնց տեղը ինչ դնելու յուսով...»:

ՀԵՆՐԻԿ ԻՐՍԷՆ

Մայիսի 10-ին Քրիստինիայից հեռագիրը գուժեց Հենրիկ Իբսէնի մահը: Ժամանակակից կեանքի ամենախոշոր անուններից մէկն է սա, որ կողմում է ոչ սիւայն իր հայրենիք Նորվեգիայի փառքը, այլ և նորագոյն գրական աշխարհի զարդը: Մեծ տաղանդ էր Իբսէն և նրա մահով նատուրալիզմը կոչցնում է իր երեք սիւներից երկրորդը: Առաջինը՝ Զօլան վախճանուել է դեռ 1903 թուին. իսկ երկրորդը՝ Եասնայա Պօլեանի բնակիչ ծերունի Լ. Տօլստոյ դեռ չարունակում է իր յամառ կռիւը ծերութեան դէմ:

Քրիստինիայից ոչ այնքան հեռու փոքրիկ Սկիէնը այն բախտաւոր քաղաքն է, ուր ծնուել է Հենրիկ Իբսէնը, 1828-ի մարտի 20-ին: «Իբսէնի բնաւորութեան մէջ Նորվեգական արիւնը անմիջական ներգործութիւն չի ունեցել», նկատում է իրաւացի կերպով Յէյլը, որովհետեւ Իբսէնի ծագումը Նորվեգական չէր: Մայրը գերմանուհի էր. իսկ հայրը Դանիայից Նորվեգիա գաղթած մի նաւավարի որդի:

Գեղեցիկ Սկիէնը հիւանալի էր փոքրիկ Իբսէնի մանկութեան համար, ուր նա անցնում էր ուրախ ու ապահով կեանք: